

Šiame numeryje skaitykite:

2 psl.

Jaunystės ir patirties darna neša sėkmę

Pagirtina — siekti kuo aukštesnio išsilavinimo

3 psl.

„Žemaitiškam kastiniui“ — specialus Europos Sąjungos ženklas

Pagerbti labiausiai prie „Metų gaminio 2013“ prisidėję darbuotojai

4-5 psl.

Jiems vasaris — neeilinių gimtadienių mėnuo

5 psl.

Iš Bratislavos — su aukso medaliai!

Prasmingi socialinės akcijos penkeri metai „Telšiuose antrą klasę baigi — plaukti moki!“

6 psl.

Kinai laukia kokybiškų lietuviškų maisto produktų

Pieno gamintojams pradedama mokėti nacionalinė parama už pieną

Valstybei reikės grąžinti žemės ūkio paskirties žemę, jeigu jos bus įsigyta daugiau nei 500 hektarų

Kaip atpažinti Mortellaro ligą?

7 psl.

Prisiminkime kovo mėnesio šventes

8 psl.

„Žemaitijos pieno“ valdyba sveikina

„Žaliąją savaitę“ praturtino gardūs žemaičių produktai

Prezidentė padėjo už paramą

Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė padėjo ir atminimo ženklais apdovanojo šalies įmonių, rėmusių Lietuvos pirmininkavimą Europos Sąjungos Tarybai 2013, atstovus. Tokį ženklą pelnė ir „Žemaitijos pieno“ bendrovė.

Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė Atminimo ženklą įteikė „Žemaitijos pieno“ bendrovės Rinkodaros skyriaus atstovui Tomui Čeponiui.

Pasak Prezidentės, pirmininkavimas ES Tarybai mūsų šaliai buvo vienas didžiausių iššūkių per 20 metų. Ekonominė situacija lėmė, kad Lietuvos pirmininkavimas buvo itin taupus. Todėl neatlyginatina rėmėjų parama buvo labai svarbi pristatant Lietuvą svečiams, parodant tai, ką turime geriausio, kad jie norėtų čia sugrįžti dar kartą. Anot šalies Prezidentės, pasiekta daugiau, nei tikėtasi. Sulaukėme puikių ES lyderių, Europos Parlamento narių ir tarptautinės bendruomenės įvertinimų. Glaudus verslo, nevyriausybinių organizacijų ir viešojo sektoriaus bendradarbiavimas pademonstravo visuomenės brandą ir bendrą atsakomybę už visos Lietuvos sėkmę.

Dar praėjusių metų birželio 3-iąją Užsienio reikalų ministerija buvo pasirašiusi paramos sutartį su „Žemaitijos pieno“ bendrove. Oficiali pirmininkavimo partnerė visą Lietuvos pirmininkavimo ES laikotarpį neatlyginamai tiekė kietąjį sūrį DŽIUGAS, jogurtą DOBLAS, varškės sūrelius MAGIJA ir lydytų sūrio užkandžius „Rambyno Snack“. Buvo vaišinami ne tik j mūsų šalį atvykę aukšto rango ES pareigūnai, bet ir žurnalistai bei pirmininkavimo renginiams talkinę savanoriai. Bendrovės produktais svečiai gardžiavosi per susitikimų pertraukas bei vakarienių metu Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės Valdovų rūmuose. Užsieniečiai ypač gyrė kietąjį sūrį DŽIUGAS.

„Pienininkystės“ informacija

Sveikiname geriausius sausio mėnesio ūkininkus pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Petras Jankauskas — Vėžininkų k., Vilkyškių sen., Pagėgių sav.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Egidija Sauskantiene — Žemaitkiemio k., Saugų sen., Šilutės r.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Antanas Kulevičius — Degaičių k., Degaičių sen., Telšių r.

Ketvirtoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Irena Balčiūnienė — Pakarčemio k., Kaltinėnų sen., Šilalės r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Nijolė Kononovienė — Didžiųjų Mostaičių k., Kulių sen., Plungės r.

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Pranciškus Razutis — Balsėnų k., Veiviržėnų sen., Klaipėdos r.

Dviguba Žemaitijos sūrininkų sėkmė Maskvoje

Šių metų vasario 10-14 dienomis Maskvoje įvyko didžiausia Rusijoje ir Rytų Europoje tarptautinė maisto produktų, gėrimų bei jų gamybos žaliavų paroda „Prodekspo 2014“.

Apie 100 tūkst. kv.m plote buvo įrengtos 35 nacionalinės ekspozicijos, tarp jų ir Lietuvos. Parodą aplankė per 2300 lankytojų iš 63 šalių.

Kaip ir visuomet per pastaruosius keletą metų, šiemet jau 21-ojoje prestižinėje parodoje pristatytas „Žemaitijos pieno“ bendrovės gaminamas kietasis sūris DŽIUGAS irgi neliko be apdovanojimo. Konkurse „Inovatyvus produktas“ nominacijoje „Pakuotės naujovės — vartotojų patogumui“ dovanų rinkiniui „Kietasis sūris DŽIUGAS, brandintas 12, 18, 24 mėnesius su medumi ir firminiu moliniu indeliu“ autoritetinga komisija skyrė aukso medalį.

Prie šio laimėjimo prisijungė ir kitas žemaičių produktas — tokia me pat konkurse ir analogiškoje nominacijoje lydyto sūrio užkandis „Rambyno Snack su keptais svogūnais“ pelnė sidabro medalį.

Dviguba sėkmė Maskvoje, su kuria žemaičių sūrininkus pasveikino rusai, džiaugėsi tarptautinėje parodoje dalyvavę „Žemaitijos pieno“ l.e.p. generalinis direktorius Robertas Pažemeckas ir eksporto vadovas Rimantas Banevičius.

„Pienininkystės“ informacija

Jaunystės ir patirties darna neša sėkmę

Praėjusieji metai buvo ypač sėkmingi Pagėgių savivaldybės jaunajam ūkininkui Edgarui Černiauskui. Konkurse „Metų ūkis 2013“ jo ūkiui pripažinta pirmoji vieta Savivaldybėje.

Ta proga geriausio Pagėgių savivaldybės ūkio šeimininko pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos direktorė Rigilda Banienė ir „Žemaitijos pieno“ Žaliosios pirkimo vadybininkė Karolina Gečaitė. R. Banienė įteikė Edgarui „Žemaitijos pieno“ valdybos pirmininko Algirdo Pažemecko padėkos raštą ir legendinio sūrio DŽIUGAS medinę pakuotę, primenančią žemaitišką sodybą.

Edgaras savarankiškai ūkininkauja penkerius metus. Prieš tai ūkis priklausė jo tėvams Vidai ir Zigmui Bukauskams.

Zigmas prasitarė, kad gyvenime daug ko yra išbandęs. Įgijo zoo-techniko specialybę, tačiau labiau linko prie technikos. Darbovosi Nemuno valstybiniame žirgynė, Šilutės melioracijoje. Norėdamas išbandyti sėkmę versle, Zig-

mas nusipirko Pagėgiuose dirbtuves, kur teikė ūkininkams įvairias paslaugas. Ten plušėjo ir sūnus Edgaras. Verslas sekėsi nelygiai, todėl Zigmas ėmė žvalgytis į netoli Pagėgių draugo pasiūlytą sodybą su ūkiniais pastatais. Nusipirko ir palengva pradėjo kurtis. Pirmiausia reikėjo rekonstruoti buvusį gyvulių supirki-

mo punktą, pritaikant jį fermai. Būtų buvę sunku viską įgyvendinti, jei ne europinė parama. Labai pravertė dalyvavimas Pieno ir Nitratų direktyvų programose. Jos pagelbėjo pasikeičiant ūkinių pastatų stogus, įsigyjant mobiliąją pieno melžimo liniją. Ūkyje atsirado srutvežis ir frontalinis krautvas.

Išpuoselėta darbščios šeimos sodyba ir jos aplinka.

Po ketverių ūkininkavimo metų, 2009-aisiais, tėvai nutarė perduoti ūkį sūnui Edgarui. Ir neapsiriko. Jaunasis ūkininkas, padedant tėvams, puikiai tvarkosi. Pagalvojama ir apie ūkio plėtrą. O tai realizuoti be papildomų lėšų sunku. Tačiau Edgaras yra nusiteikęs optimistiškai ir tikisi svajones įgyvendinti. Jį visuomet palaiko tėvai. Todėl jaunajam ūkininkui bepigū darbuotis, kai nuolatos jaučia jų tvirtą ranką. Per šienapjūtę tėvas su sūnumi sėda prie traktoriaus vairo. „Su dviem traktoriais puikiai viską sušienaujame“, — šypsodamasis sako Z.Bukauskas. Pagalbos prireikia ruošiant kukurūzų silosą. Čia noriai talkina nuoširdus kaimynas Algimantas Obrikis. „Į šį žmogų gali kreiptis bet koku reikalu, visada padės. Ir techniką remon-

Lietuvos pieno ūkių asociacijos direktorė Rigilda Banienė apdovanojo „Metų ūkis 2013“ nugalėtoją Pagėgių savivaldybėje Edgarą Černiauską.

tuojant sunkoka būtų be jo išsiversti“, — sako Edgaras.

Edgaro žmona leva ne ką gali prikibti prie darbų, nes augina pusės metų sūnelį Arą. Todėl anyta Vida, kaip sako marti — geroji namų dvasia — visur suspėja. Jos ir karvutės nuolatos laukia. Gerai, kad nereikia labai anksti keltis, užtenka 6 valandą ryto, o apie 8 valandą jau kieman įrieda pienvėžis, vairuojamas šaunaus vairuotojo Algio Grumblio. „Per jį, ko gero, ir pradėjau bendradarbiauti su „Žemaitijos pienu“, — sako Zigmas, iš pradžių pieną tiekęs kitai pieno perdirbimo įmonei. Į „Žemaitijos pieno“ bendrovę perėjo dėl didesnės pieno supirkimo kainos. Labai patogu, kai reguliariai du kartus per mėnesį atsiskaitoma už parduotą produktą. O turint apyvartinių lėšų, galima lengviau verstis.

Edgaras nesiskundžia darbu. Ypač jį pamalonino pagal Jaunojo ūkininko įsikūrimo kaime Žemės ūkio valdų modernizavimo programą įgytas naujas traktorius. Žinoma, mąstant apie ūkio plėtrą, praverstų ir daugiau žemės įsigyti. Šiuo metu gerai nors tiek, kad ganiavos metu karvūčių į ganyklą toli nereikia ginti. Apdairus

Z.Bukauskas pasirūpino dėl šio patogumo, įgydamas greta sodybos žemės.

Pasak didelę gyvenimiškąją patirtį sukaupusio Zigmo, neišmintinga šalies valdininkų pozicija, kai pirmiausia nesudaromos sąlygos pirkti žemę saviems ūkininkams, o ją norima leisti parduoti užsieniečiams.

Visa darni šeima kilusi iš Šilutės krašto. Gera regėti, kai joje susipina jaunystės ir patirties darna. Žinoma, ne visoms atžaloms ūkio darbai — prie dūšios. Dar vienas Bukauskų sūnus Kęstutis darbuojasi statybų versle Kaune, o jaunėlei Eglei beliko pusmetis studijuoti Vilniaus dizaino kolegijoje.

Šeima patenkinta nuoširdžia ir dalykiška bičiulyste su „Žemaitijos pieno“ Žaliosios pirkimo vadybininke Karolina Gečaitė. Savo ruožtu Karolina irgi negaili Pagėgių krašto darbštuoliams gero žodžio: „Malonu užsukti į šią darnią šeimyną ir matyti, kaip žmonės nuoširdžiai dirba bei tvarkosi — ir didelius, ir mažus darbus čia lydi sėkmė, nes plušama su atsakomybe ir meile“, — sako Žaliosios pirkimo vadybininkė.

Iš kairės: Rigilda Banienė, Karolina Gečaitė, Zigmas Bukauskas, leva Černiauskienė, Edgaras Černiauskas ir Vida Bukauskienė.

Pagirtina — siekti kuo aukštesnio išsilavinimo

„Žemaitijos pieno“ bendrovėje sudaromos puikios sąlygos darbuotojams nuolatos tobulėti: kelti savo kvalifikaciją ar gilinti žinias siekiant kuo aukštesnio išsilavinimo. Daugelis jaunų, energingų, darbščių ir sąžiningų specialistų nepasitenkina aukštojo mokslo baigimo bakaluro diplomais, o tęsia studijas toliau, įgydami magistro kvalifikacinį laipsnį. Vieni iš tokių yra bendrovės Sviesto-sūrių gamybos cecho I.e.p. gamybos vadovas Vaidotas Marčiulionis ir ekonomistė Aušra Mitkuvienė.

Aukštaitis džiaugiasi dirbantis Žemaitijoje

daug nesvarstydamas įstojo į Kauno technologijos universiteto Cheminės technologijos fakultetą.

Čia sutiko nemažai puikių dėstytojų. Vienas iš jų — dalykiškas pedagogas bei talentingas mokslininkas Aloyzas Gudonis, kurį su pagarba ir dabar mini jo auklėtiniai, dirbantys „Žemaitijos piene“. Jis tuomet ir surengė ekskursiją pasižvalgyti po bendrovės gamybos cechus su studentų būreliu, kuriame buvo ir Vaidotas.

Vaikinui didelį įspūdį paliko žemaičių įmonė, todėl jis nedvejodamas po trečiojo kurso studijų atvyko atlikti gamybinės praktikos. Išminties ir patirties sėmėsi Sviesto-sūrių gamybos ceche, kur gaminamas įmonės pasididžiavimas — kietasis sūris DŽIUGAS. Po ketvirtojo kurso Vaidotas kaip praktikantas vėl buvo čia. Taigi 2012-aisiais baigus KTU ir čia įgijus chemijos inžinerijos bakaluro laipsnį, nebuvo ko dvejoti — Vaidotas sugrįžo į „Žemaitijos pienu“, kur prieš tai sėkmingai atliko praktiką.

„Sviesto-sūrių gamybos ceche

įgijau įvairiapusės patirties, kuri prasidėjo nuo meistro, vėliau dirbau technologu-kokybės vadybininku, vyr. meistru“, — sako V.Marčiulionis, šiuo metu laikinai einantis cecho gamybos vadovo pareigas.

Tuo pačiu nesinorėjo sustoti vietoje ir planavo tęsti studijas toliau. Netrukus taip ir padarė. Užsispyrimas ir tikslo siekimas nunejo veltui — šiemet Vaidotas tame pačiame universitete įgijo maisto technologijų magistro kvalifikacinį laipsnį.

Sviesto-sūrių gamybos cecho I.e.p. gamybos vadovas ir toliau siekia tobulėti. Jis sėkmingai dalyvavo LEAN programoje, tuo pačiu rūpinasi praktiniu šios programos įgyvendinimu ceche.

Bendradarbių kolektyvas puikus — vienas kitą supranta iš pusės žodžio, o visas gamybos problemas stengiasi spręsti dalykiškai.

O koks hobis mieliausias Vaidotui? Tai pomėgis muzikai, lydin-tis jį nuo mokyklos dienų. Bai-

gęs muzikos mokyklos fortepijono klasę, kartais į rankas paima ir gitarą.

Gera dirbti draugiškame kolektyve

si puikiai, vieną studijų semestrą baigė net su pagyrimu.

2004-aisiais metais, įgijusi vadybos ir verslo administravimo bakaluro kvalifikacinį laipsnį, Aušra pradėjo dirbti „Žemaitijos pieno“ bendrovėje ekonomiste. Čia ją pasitiko nuoširdus kolektyvas, visuomet pasiryžęs padėti ir patarti. Aušra visą laiką svajojo tęsti studijas magistrantūroje. Bet šią svajonę kiek pakoregavo šeimyniniai reikalai. Žinoma, specialistė savo sumanymo taip lengvai neatsisakė ir po dešimties metų įgijo verslo ekonomikos magistro kvalifikacinį laipsnį.

Aušra Mitkuvienė ir toliau domisi naujovėmis, pritaria visoms geroms iniciatyvoms ir sumanymams. Už tai ji skatinama. Praėjusiais metais spalio mėnesį ji buvo apdovanota už sėkmingą LEAN projekto vystymą ir LEAN metodų (5S, Kaizen, Teian, PDTV, SD, SMED ir TPM) pritaikymą gamybinuose procesuose.

Aušra — aktyvi ir visuomeniška darbuotoja, noriai dalyvauja įvairiuose kolektyvo renginiuose. Štai ir PIK-NIK plėšomų sūrio dešrelių čempionate tarp įmonės darbuotojų ji parodė savo pirštų miklumą, suplėšydama sūrio dešrelę į kuo daugiau dalių ir už tai pelnydama antrąją vietą.

Aušros hobis — dailė. Dar besimokydama vidurinėje mokykloje ji lankė ir Dailės mokyklą.

Vaidotas Marčiulionis — kilęs iš Rumšiškių, o vidurinės mokyklos mokslus krito Kauno „Saulės“ gimnazijoje. Dar čia besimokydamas, vaikinukas daugiausiai dėmesio skyrė chemijai, mat šią discipliną jis labiausiai mėgo. Tad

„Žemaitiškam kastiniui“ — specialus Europos Sąjungos ženklas

Sausio 10 dieną Europos Komisija į Garantuočių tradicinių gaminių registrą įtraukė „Žemaitišką kastinį“. Tai vienas iš pirmųjų lietuviškų produktų, įgijęs saugomą produkto pavadinimą Europos Sąjungoje.

Nuoroda „Garantuotas tradicinis gaminy“ ar jos ženklu žymimi produktai, kurių savybės išskiria juos iš panašių produktų grupės bei parodo, jog tai — ES lygiu pripažintas tradicinis gaminy, o jo išskirtinis gamybos procesas kontroliuojamas nepriklausomos institucijos (Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos). Specifinės produkto ypatybės sąlygojamos žmonių gebėjimo gaminti produktą iš tradicinių žaliavų tradiciniu iš kartos į kartą perduodamu, ne mažiau kaip 25 metus nepakitusių būdu.

Jau 90 metų kai AB „Žemaitijos pienas“ gamina pieno produktus, todėl puikiai suvokia laiko vertę. Įmonė pagrįstai didžiuojasi savo istorija ir sukaupia patirtimi. Istorija įpareigoja ir moko, o sukaupia ilgų metų patirtis leido sukurti įvairius receptus geriausių produktų, kurie mėgstami ir vertinami vartotojų ne tik Lietuvoje, bet ir už jos ribų. Siuolaikinė pramonė modernizuojasi ir paprastai orientuojasi į masinių produktų gamybą, dažnai pamirštant produkto gamybos būdo, vartojimo tradicijas. Šiandien ypatingai svarbu išsaugoti tuos tradicinius produktus, kurie pasiekė mūsų dienas.

Kad „Žemaitijos pieno“ darbuotojams rūpi tradicijų puoselėjimas, rodo ypatingas žemaičių valgis — kastinys — savotiška sviesto rūšis. Kaip ir dera žemaičių būdai, įmonės darbuotojai kantriai trejus metus įtikinėjo Briuselio biurokratus, kad kastinys gali būti įregistruotas į Garantuočių tradicinių gaminių registrą, taip įrodant, kad ir lietuvių tauta stengiasi išsaugoti savo senąsias tradicijas bei jas puoselėti. Po ilgų įrodinėjimų ir negavus prieštaravimo pareiškimų, 2014 metų sausio 10 dieną priimtu sprendimu ES reglamentu Nr.18/2014 buvo įregistruotas Garantuočių tradicinių gaminių re-

giste pavadinimu „Žemaitišką kastinys“ (GTG — garantuotas tradicinis gaminy).

„Žemaitišką kastinys“ — labai senas tradicinis žemaičių maisto produktas, kuris mėgstamas ir šiandien, nors jam pagaminti reikia įgūdžių ir patirties. Kaip sako valgyklos vedėja Emilija Jasaitė, kastinys — kolektyvinis produktas, nes vieni lupa česnakus, kiti fasavimo įrengimu fasuoja į indelius, dar kiti pilsto į molinius indelius, bet pagrindinį kastinio sukimo darbą, kur reikia ne tik sukti, bet kartas nuo karto kelti

ant viryklės puodą su grietine ir ją pašildyti prieš įdedant po nedidelį kiekį sviesto, atlieka ilgametis darbuotojas Albertas Jonušas.

Kastinys gaminamas pagal senovinį receptą iš sviesto, grietinės, rūgpienio, naudojant numatytus kiekius, pagardinamas šviežio česnako gabalėliais, maltais pipirais, saikingai pasūdomas. Česnakai vertinami nuo senų laikų kaip gydomųjų savybių ir jėgų suteikianti daržovė. Senovės Romoje česnakai buvo būtini romėnų karių kasdienėje mityboje. Tūkstančiai vergų, kurie statė Egipto piramides, kad nesirgtų ir turėtų jėgų, valgydavo česnakus ir svogūnus. Cheopso piramidės užrašas akmenyje liudija, kad česnakams ir svogūnams išleista 1600 talentų (talentas — toks senovės laikų piniginis vienetas — Redakcijos pastaba), o tai sudaro 40 t gryno sidabro.

Kastinys daugiau kaip 2,5 karto liesesnis už sviestą, todėl turi ir mažiau sočiųjų riebalų, didinančių cholesterolio kiekį. Kasti-

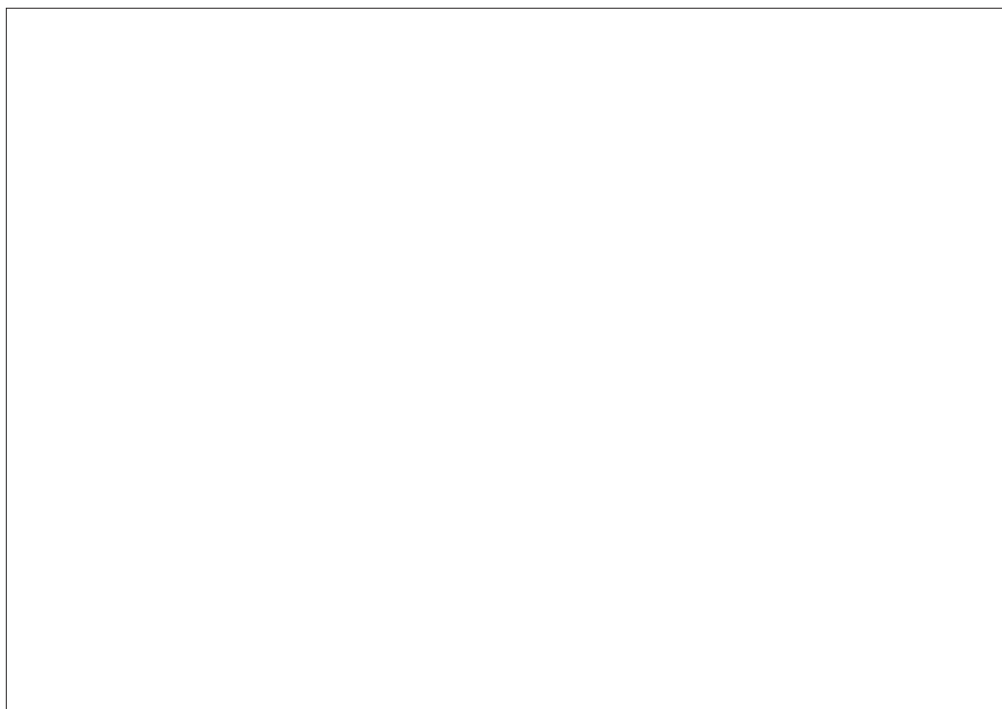
nio gamyba unikali, perduodama iš kartos į kartą, jo gamybos būdas ir taikoma receptūra užtikrina būdingą jam konsistenciją ir skonį. Švelni, kreminė konsistencija gaunama atidžiai sukant mišinį ir pamažu kaitinant. Anksčiau kastinį žmonės valgydavo dažniausiai pasninko metu, talkų dienomis. Paprastai būdavo patiekiamas su karštomis virtomis su lupena bulvėmis, duona. Taip pat gardu su virtais kiaušiniiais, virtiniais, koldūnais, makaronais, nepamainomas ruošiant įvairius sumuštinis. Kastinys dažnai neatsiejamas nuo vestuvinių patiekalų ir užima garbingą vietą jaunavedžių vaišėse.

Paragaukite „Žemaitiško kastinio“, kuris pažymėtas specialiu Kulinarinio paveldo fondo ženklu ir kuriam jau nuo 2014 01 31 suteiktas ES gastronominis „ordinas“. „Žemaitišką kastinys“ įtrauktas GTG registre, kastinio pakotę galima ženklinti Garantuoto tradicinio gaminio ženklu, kad visi vartotojai valgydami žinotų, jog tai ne paprastas gaminy, o susietas su giliomis tautos tradicijomis ir žemaitiškuoju kulinariniu paveldu.

Neseniai įmonėje buvo nuoširdžiai padėkota valgyklos vedėjai Emilijai Jasaitėi, virtuvės darbuotojui Albertui Jonušui, projekto vady-

bininkei Irenai Baltrušaitienei, dizaineriui-techniniam darbuotojui Karoliui Untuliui, lydytų-fasuočių sūrių cecho gamybos vadovei Renatai Bučiuvienei už kruopštų ir atsakingą darbą, įregistruojant į Garantuočių tradicinių gaminių registrą „Žemaitijos pieno“ produktą „Žemaitišką kastinys“ kaip „Garantuotas tradicinis gaminy“ Europos Sąjungoje.

Padėkos raštus įteikė Personalo ir teisės direktoriaus pavaduotoja Diana Abelkienė ir įmonės gamybos direktorius Remigijus Bieliauskas.

Pagerbti labiausiai prie „Metų gaminio 2013“ prisidėję darbuotojai

Kaip jau skelbta praėjusiąme „Pienininkystės“ laikraštyje, net keturi įmonės gaminiai mūsų šalyje įvertinti geriausiai.

Aukso medaliais apdovanoti 10 proc. jogurtinė „Žemaitijos“ grietinė, „Magija“ glaistytas varškės sūrelis su kakava ir šokolado gabaliukais ir ekologiškas natūralus jogurtas „Dobilas“.

Sidabro medaliu įvertintas ekologiškas varškės sūrelis „Dobilas“

su vanile.

Neseniai įmonėje pasidžiaugta aukščiausiais apdovanojimais, o darbuotojams, labiausiai prisidėjusiems prie svaraus laimėjimo, palinkėta ir toliau garsinti gerą bendrovės vardą bei įteiktos padėkos už pelnytus medalius: II grupės Jogurtų pardavimų ir rinkodaros vadovui/Brendo „Dobilas“ valdytojui Mindaugui Baltrušaičiui, III, IV, V grupių produktų pardavimų ir rinkodaros vadovei/

Brendo valdytojui Eglei Jurkšaitytei, I grupės glaistytų sūrelių, varškės desertinių produktų pardavimų ir rinkodaros vadovei/Brendų „Magija“, „Lankų“, „Pinas“ valdytojui Jolitai Gedgaudienei, meistriui Vaidotui Ruškiui, meistrei Eugenijai Gedvilienei, produktų vystymo technologei Aštai Urnienei, dizaineriui Giedrei Šeputienei, dizaineriui-techniniam darbuotojui Karoliui Untuliui, gamybos darbininkui Vaidui Eringiui, operatoriui

Karoliui Šimkui, gamybos darbininkui Egidijui Gedvilui, aparatininkui Rolandui Beržiui, aparatininkui Rolandui Gelvinauskui, aparatininkui Vytautui Zikui, aparatininkui Gintarui Šiauliui, operatoriai Sigitai Molienei, UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“ mikrobiologei Židratei Bumblienei, UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“ laborantei Juzefai Gražinai Tupikienei, UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“

laborantei Stanislavai Binzienei.

Toje pačioje šventėje buvo pagerbti ir pasveikinti vasario mėnesio jubilatai ir darbo sukaktuvininkai.

Padėkas įteikė bei sėkmės darbštiesiems bei kūrybingiems darbuotojams palinkėjo logistikos direktorius Marius Dromantas, pardavimų ir rinkodaros direktorius Renatas Alekna, gamybos direktorius Remigijus Bieliauskas, Personalo ir teisės direktoriaus pavaduotoja Diana Abelkienė ir vyr. buhalterė Dalia Gecienė.

Vasarį savo jubiliejinius gimtadienius arba sukaktis šventė 7 ūkininkai, pieną tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

50 metų jubiliejus šventė **Danutė Radžvilienė**, gyvenanti Telšiu rajone, Kaunatavos kaime; **Zita Matūzienė**, gyvenanti Raseinių rajone, Paliepių seniūnijoje, Slabados kaime; Šilutės rajono Jonaičių kaimo ūkininkė **Virginija Platakienė**; Šilutės rajono Žemaičių Naumiesčio seniūnijos Galnės kaimo ūkininkė **Irena Petrauskienė**; **Tautginas Jonutis** iš Plungės rajono Šateikių seniūnijos Kadaičių kaimo ir **Arvydas Pasmokis** iš Anykščių rajono Viešintų seniūnijos Karūnių kaimo.

60 metų sukako ūkininkui **Piotrui Brazuii** iš Šilutės rajono Pagrynių kaimo.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniienė, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkai Gvidas Domarkas, Vidmantas Bajarūnas, Artūras Titiškis, Petras Kulvietis ir Jolanta Lekienė.

Ten, kur kvepia pyragai...

Virginija Platakienė ir Petras Kulvietis.

Baigusi studijas, Virginija Platakienė kurį laiką dirbo ir gyveno Klaipėdoje. Tik kiek vėliau būsima ūkininkė atsikėlė į tėviškę Jonaičių kaime, kuriame įkūrė ūkį ir su vyru Vytautu jį plečia bei puoselėja jau 20 metų.

Pieną ūkininkai visą laiką tiekia tik „Žemaitijos pienui“. Virginija džiaugiasi ne tik užaugintais trimis vaikais: Viliumi, Jurgita ir Inga, bet ir mažuoju anūkiu Džiugu, kuris skaičiuoja savo antuosius metukus. Apsilankęs pas senelius berniukas visada drąsiai apžiūri močiutės auginamus gyvulėlius, mielai įsiropštų ir į ūkyje stovintį senelio traktorių. „Pirmasis išstartas vaiko žodis buvo „traktorius“, — apie mylimą vaikaitį pasakojo Virginija. Taip pat Virginija, pasak jos mamos, yra puiki šeiminkė, mokanti kepti labai gardžius pyragus.

Akį džiugina darbščių rankų rezultatas

Tautgino ir Genutės Jonučių ūkis įsikūręs Plungės rajone, Kadaičių kaime. Išpuoselėta, darbščių ir rūpestingų rankų prižiūrima ūkininkų šeimos sodyba glaudžiasi šalia Tautgino tėvėlių namų.

Nuo pat jaunystės Tautginas noriai dirbo tėvų ūkyje, taip pamažu perimdamas ūkininkavimo patirtį, puoselėdamas atsakingą požiūrį į kasdienį darbą. Kurį laiką būsimas ūkininkas mokėsi Klaipėdos miesto 14-oje profesinėje technikos mokykloje, kur įgijo suvirintojo specialybę. Teko atlikti ir karinę tarnybą tuometėje armijoje. Kiek vėliau, su žmona įkūrė savo ūkį, kuris daugiau kaip 20 metų pieną tiekia „Žemaitijos pienui“.

Seimoje užaugo trys dukros. Laura, baigusi studijas Mykolo Romerio universitete, gyvena ir dirba Vilniuje. Eglė studijuoja

Klaipėdoje. O Diana šiuo metu gyvena užsienyje, augina dar metukų neturintį sūnelį Matą, kuriam kiek ūgtelėjus planuoja baigti pradėtas studijas Klaipėdos universitete. „Darbščios dukros visada padėdavo ūkio darbuose, būdavo pagrindinės pagalbininkės“, — džiaugėsi mama Genutė.

Tautginas ne tik sugeba puikiai ūkininkauti, bet randa laiko ir kitiems širdžiai mieliems pomėgiams. Sodybą puošia ūkininko pastatyta ir įrengta pavėsinė su medžio dirbiniais puoštu židiniu, rankų darbo mediniais baldais. Visai neseniai baigtas statyti garažas — taip pat Tautgino darbš-

Tautginas Jonutis.

čių rankų rezultatas. Džiaugiasi šeimyna ir šalia namo įrengtu apšiltintu šiltnamiu. Jaunystėje tėvėlių padovanota gitara paskatino Tautginą išmokti ją groti, todėl dar ir šiandien ūkininkas esant progai mielai perbraukia per stygas.

Ūkiui — per 20 metų

Likimas lėmė, kad būsiamasis ūkininkas Piotras Brazys gimė ir užaugo Sibiro krašte. Kartu su artimaisiais grįžęs į Lietuvą, baigė studijas tuomečiame Smalininkų žemės ūkio mechanizacijos technikume. Kurį laiką dirbo Šilutės tarybiniame ūkyje-technikume.

atsakingai ūkininkaudamas Piotras pasinaudojo ES parama ir įgyvendino Nitratų direktyvą, modernizavo ūkį. Darbščiam ūkininkui visada pagelbsti ir žmona Liuba.

Brazių šeimoje užaugo trys vaikai: Oksana gyvena ir dirba Šilutėje, Inesa — baigusi studijas Klaipėdoje šiuo metu dirba juriste, sūnus Andrius — taip pat gyvena ir dirba Klaipėdoje. Ūkininkai džiaugiasi, kad vaikai neišvyko iš Lietuvos ir savo gyvenimus kuria

visai netoli tėviškės. Į svečius pas senelius dažnai atvyksta anūakai Simona, Martyna ir Rytis, kurie su didžiausiu smalsumu apžiūri ūkyje augančias karvutes ir veršelius. „Ryčiui net akytės blizga, kaip norėtų, kad kas traktoriumi pavėžintų“, — pasakojo Liuba.

Ūkininkų Piotro ir Liubos rankose darbai tirtė tirta. Tai akivaizdžiai matoma, pažvelgus į tvarkingą fermą ir su meile puoselėjamą sodybą. Vienas iš artimiausių ūkininko planų — pasistatyti garažą technikai.

Piotras Brazys.

Ilgą laiką gyvenę mieste, Piotras ir Liuba Braziai vis dėlto nutarė persikelti į Pagrynių kaimo vienišą (Šilutės r.), kuriame įkurtas ūkis šiandien skaičiuoja jau daugiau nei 20 metų. Sumaniai ir

Puoselėja prieraišumą ir meilę žirgams

Arvydo ir Ritos Pasmokių ūkis įsikūręs Anykščių rajone, Karūnių kaime esančiame vienišame, į kurį darbšti šeimyna atsikėlė pradėjus irti kolūkiams. Pasmokiai visada gyvena ūkiškai, laikydavo 4-6 karves. Pamažu ūkis, prižiūrimas darbščių rankų, išaugo.

Arvydas, pasinaudojęs ES parama, įgyvendino Pieno direktyvos programą, įsigijo technikos kasdieniams darbams nudirbti. Ūkininkauti padeda ir žmona Rita, kuri dar dirba ir Kupiškio veterinarijos tarnyboje. Vaikai Sigita ir Vytautas taip pat visada prikimba tėveliams ūkio darbuose.

Iki tapdamas ūkininku, Arvydas ilgą laiką dirbo „Želvos“ bei „Viešintų“ kolūkiuose fermos vedėju, buvo atsakingas už Lietuvos sunkiųjų arklių veislės ristūnų priežiūrą ir treniravimą. 1988 m. Utenoje būsiamasis ūkininkas laimėjo žirgų augintojų prizą. Meilę ir prieraišumą šiems tauriems gyvuliams Arvydas puoselėja visą gyvenimą. Dar ir šiandien ūkyje išvystume apie dvidešimt Lietuvos sunkiųjų veislės arklių kaimenę, kurių nė vieno neaplenkia rūpestingo šeiminko dėmesys ir rūpestis.

Ūkininko triūsas nelieka nepastebėtas. Augintinių dėka laimėtas ne vienas apdovanojimas, iš jų praėjusiais metais įteikti prizai už

Arvydas Pasmokis.

gražiausią sunkiųjų veislės arklių ir už gražiausius pakinktus. Turbūt ne vieną šmaikščią istoriją Arvydas šiandien galėtų papasakoti apie auginamus ristūnus ir apie savo dėdę Joną, kuris taip pat itin mėgo šiuos gyvulius.

Svajonė — vandens lelijomis žydintis tvenkinys

Kurį laiką Irena ir Vitas Petrauskai gyveno Degučiuose, prieš beveik dvidešimt metų atsikėlė į Galnės kaime (Šilutės r.) esančią seną sodybą. Pamažu darbščių rankų, kantrybės ir sumanumo dėka Irena ir Vitas kūrė, didino bei puoselėjo pienininkystės ūkį.

Naujai pastatė ir puikiai įsirengė namą, taip pat pasistatė tvarkingus ūkinius pastatus, fermą bei angarą technikai laikyti, o pasinaudoję ES teikiama parama, įgyvendino Pieno ir Nitratų direktyvas bei Žemės ūkio valdų modernizavimo programą.

Atsakingai ūkininkaudami, rūpinamiesi prižiūrimų gyvulių gerve, ūkininkai įrengė ir 120 metrų vandens gręžinį. Džiaugiasi šeimyna ir atnaujintu vasarnamiu. Irenos įgyta patirtis, dirbant gyvulių produktyvumo kontrolės specialiste, praverčia kasdieniuose ūkio darbuose ir šiandien. Daugiau kaip 16 metų ūkininkai pieną tiekia „Žemaitijos pienui“.

Darnioje Petrauskų šeimoje užaugo trys vaikai. Dukra Silvija, baigusi studijas Klaipėdos universitete, padeda tėveliams tvarkyti ūkio buhalterinę apskaitą. Lina —

abiturientė, o baigusi mokslus planuoja studijuoti maisto technologiją. Sūnus Mindaugas įsikūrė Degučiuose esančioje senelių sodyboje, šiuo metu dirba vairuotoju. Gausioje ir draugiškoje ūkininkų šeimoje augančios trys anūkės — Alvilė, Kamilė ir mažoji Leticija — tikras senelių džiaugsmas.

Nežiūrint į tai, kad klestinčiam pienininkystės ūkiui kiekvieną dieną reikia skirti daug atsakingo darbo, Irena ir Vitas randa laiko ir laisvalaikiui — nuvyksta į Druskininkus ar su artimų bičiulių draugija laivu persikelia į Nidą. Itin geru žodžiu Irena mini darbščią pagalbininkę ūkyje Ritą Kulešienę. Norisi tik palinkėti, kad išsipildytų Irenos pamažu audžiama svajonė — šalia namų įrengti tvenkinį, pasidabinusį margaspalvių vandens lelijų žiedais.

Irena Petrauskienė su vyru Vitu ir anūke Kamile.

Vaikai — didžiausi pagalbininkai

Gražią sukaktį vasario mėnesį švenčiančios Zitos Matūzienės ūkis įsikūręs Raseinių rajone, Šlabados kaime, visai šalia tėviškės. Baigusi studijas Tytuvėnų žemės ūkio technikumė, būsima ūkininkė kurį laiką dirbo Paliepių seniūnijoje, buvusiam „Laisvės“ kolūkyje fermos vedėja.

Zita Matūzienė.

Kaip ir ne vieną šių dienų ūkininką, Zitą ir Petrą Matūzus nykstantys kolūkiai pastūmėjo pradėti savarankiškai ūkininkauti. Įgyvendinę ES paramą, skirtą žemės ūkių valdoms modernizuoti, sumanūs ūkininkai įsigijo būtinos technikos: traktorių, vyniotuvą.

Darnioje šeimoje užaugo trys vaikai. „Sūnus Edgaras visada šalia, visuose darbuose kartu“, — džiaugėsi mama. Ernestas ūkininkauja savarankiškai, tačiau mielai atskuba tėveliams į pagalbą. Dukra Edita, kai tik randa laisvesnio laiko nuo darbų, taip pat mielai pagelbsti, o jos sūnelis Matas — tikras džiaugsmas senelių namuose. „Užaugęs būsiu ūkininkas“, — su šypsena atskleidžia anūkelio planus močiutė.

Zita dar studijų laikais lankė chorą, mėgo dainuoti. Šiandien nuoširdi, linksma ir kruopšti kiekviename kasdieniame darbe Zita propaguoja sveiką gyvenimo būdą bei subalansuotą mitybą. Juk sveikata — didžiausias mūsų turtas, o šalia esantys laimingi ir rūpestingi artimieji — tikra laimė.

Norėtų daugiau laiko skirti knygoms

Danutės Radžvilienės ir Gražvydo ūkis įsikūręs jaukiame Kaunatavos kaimo vienkiemyje (Telšių r.), apgaubtame dosnios Žemaitijos gamtos.

Klestinčiame ūkyje pastatyta nauja ferma, įgyvendintos ES Pieno ir Nitratų direktyvų programos, artimiausiuose planuose — ūkio modernizavimas. Visą laiką darbštūs ūkininkai pieną tiekia tik „Žemaitijos pienui“.

Gražiai sutariančioje darnioje šeimoje užaugo trys dukros. Vyresnėlė Sandra šiuo metu dirba ir gyvena Šilalėje, Rugilė — studijuoja Klaipėdos universitete. Jauniausioji — devynmetė Skais-tė — tikras tėvelių džiaugsmas namuose. Mažoji moksleivė gražiai piešia ir noriai dainuoja. „Tikriausiai paveldėjo iš tėvelio, — su šypsena pasakojo Danutė. — Juk ir pats Gražvydas susirinkusių giminaičių ar artimiausių draugų rate visada noriai su visais padainuoja“.

Danutė Radžvilienė su vyru Gražvydu (dešinėje) ir „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriumi Mindaugu Cėjausku.

Danutė — puiki mama, darbšti šeimininkė ir atsakinga ūkininkė, kuri suspėja visur — ir į darbą vietinėje mokykloje, ir ūkio kasdieniauose darbuose. Tik vis mažiau laiko lieka knygoms pasikaityti, nors anksčiau šiam pomėgiui moteris skirdavo nemažai laisvo laiko.

Iš Bratislavos — su aukso medaliu!

Bratislavoje įvykusioje tarptautinėje maisto ir pramonės parodoje „Danubus Gastro 2014“ vieninteliai iš Lietuvos pieno perdirbėjų dalyvavo „Žemaitijos pieno“ atstovai.

Žemaičiai į parodą vežėsi kietąjį sūrį DŽIUGAS, PIK-NIK plėšomas sūrio dešrelės ir lydyto sūrio užkandį „Rambyno Snack“. Mineralinį vandenį „Tichė“ eksponavo Baltijos mineralinių vandenų kompanija.

Pasak parodoje dalyvavusio „Žemaitijos pieno“ eksporto vadybininko Mariaus Kasparo, tarp bene 1000 įvairiausių šalių stendų mūsų išsiskyrė savo patrauklumu. Daugiausia lan-

kytojų sulaukta savaitgalio dienoms — per valandą jų praeidavo apie 400. Daugeliui ypač patiko sūris DŽIUGAS, nors pagyrų sulaukė ir kiti žemaičių bendrovės produktai.

Autoritetinga komisija irgi puikiai įvertino mūsų įmonės tituluočiausią gaminį. Tarp 12 atrinktų nominantų — ne daugiau kaip 36 mėnesius brandintas sūris DŽIUGAS už išskirtinį aromatą ir skonį be laktozės ar konservantų bei natūralią spalvą pelnė aukso medali.

Prasmingi socialinės akcijos penkeri metai „Telšiuose antrą klasę baigi — plaukti moki!“

Išskirtinė šalyje socialinė akcija „Telšiuose antrą klasę baigi — plaukti moki!“ pradėta organizuoti 2010 metais. Vadinas, jau beveik visas penkmetis pralėkė, kai „Ateities“ pagrindinės mokyklos baseine rajono bendrojo lavinimo mokyklų antrokliai mokomi plaukti.

Pasak „Ateities“ pagrindinės mokyklos direktorės pavaduotojos Ritos Motiejūnienės, plaukti jau išmoko 1484 antrųjų klasių moksleiviai. Prie jų, mokslo metams baigiantis, prisidės dar 240 vaikų. Vadinas, per penkmetį, arba ketverius mokslo metus, plaukimo mokymo programos neabejotiną praktinę naudą bus patyrę 1724 moksleiviai.

Kaip prisimena „Ateities“ pag-

rindinės mokyklos direktorė Virginija Stanienė, mokyti antrokliai plaukti pirmiausia kilo idėja „Žemaitijos pieno“ valdybos pirmininkui Algirdui Pažemeckui. Už tai ne tik ji dėkinga, bet ir vaikai bei jų tėveliai.

2010-aisiais metais šią socialinę akciją įgyvendino vien įmonė ir mokyklos bendruomenė, o 2011-aisiais prisijungė rajono Savivaldybė, kartu pasirašydama trišalę bendradarbiavimo sutartį. Visi akcijos partneriai puikiai sutaria, todėl jaunųjų plaukikų mokymo programa įgyvendinama be kliuvinių.

„Šią tėvelių ir vaikų pamėgtą socialinę akciją turėtume pratęsti ir kitais metais“, — mano akcijos koordinatorius ir PIK-NIK rinkodaros ir pardavimų vadovas Vytau-

tas Oleškevičius. Jo manymu, socialinės akcijos nauda antrokliai yra neįkainojama. Juk plaukimas augančiam organizmui naudingas visapusiškai, o kur dar nauji potyriai, varžybų azartas ir sutikti draugai. Plaukimo pamokos visiems pravers gyvenime: gal jos padės ir draugą plaukti pamokyti, gali tekti ir kažkam pagalbos ranką vandenyje ištiesti.

O šiuo metu vaikai džiaugiasi baseino malonumais ir akylių plaukimo trenerių Ingos Zeniauskiene, Lilijos Puodžiukaitienės ir Vytauto Mickaus padedami, rodo ką išmokė. Tai geriausiai pastebima parodomosiose plaukimo varžybose. Šių mokslo metų pirmojo pusmečio plaukimo programą baigę mažieji plaukikai pasirodė visiškai neseniai — sausio 31-ąją

ir vasario 3-ąją.

Baseine rungėsi Varnių Motiejaus Valančiaus gimnazijos, Žarėnų „Minijos“ vidurinės, „Germanoto“, Pavandenės, Janapolės, Kaunatavos, Nevarėnų, Buožėnų, Viešėnų pagrindinių, Ryškėnų, „Saulėtekio“ pradinė mokyklų vaikai. Prie jų prisijungė Ubiškės mokyklos-darželio, Vaikų su negalia centro ir Specialiosios mokyklos jaunieji plaukikai.

Į baseiną atvyko ne tik mokinius lydintys mokyklų darbuotojai, bet ir tėveliai. Pastarieji ypač džiaugėsi matydami, kaip energingai nusiteikę rungtyniavo jų atžalos. Plaukimo trenerių darbo rezultatai buvo akivaizdūs, stebint kai net silpnėsiu fizinių galių vaikai sugebėjo savarankiškai be sustojimo nuplaukti 25 metrų baseino

ruožą.

Po varžybų įvyko nuotaikinga šventė, kurios simboliu yra tapęs PIK-NIK plėšomų sūrio dešrelių personažas Žirafa. Vaikai džiaugėsi generalinio rėmėjo — „Žemaitijos pieno“ apdovanojimais: vardiniai diplomais su nuotraukomis, firminiais pakabukais, spalvinimo knygelėmis ir, žinoma, gardžiosiomis PIK-NIK plėšomo sūrio dešrelėmis.

Iš kiekvienos grupės, Žirafai padedant, atrinkta po du geriausius plaukikus, kurie gegužės 16-ąją dalyvaus finaliniame plaukime ir varžysis dėl geriausių šių metų plaukiko vardo.

„Pienininkystės“ informacija

Parodomosiose plaukimo varžybose išaiškinami geriausieji, kurie rungsis finale.

Jaunieji plaukikai su PIK-NIK plėšomų sūrio dešrelių personažu Žirafa.

30-ojo gimtadienio proga:

35-ojo gimtadienio proga:

40-ojo gimtadienio proga:

45-ojo gimtadienio proga:

50-ojo gimtadienio proga:

55-ojo gimtadienio proga:

60-ojo gimtadienio proga:

10 metų darbo sukakties proga:

15 metų darbo sukakties proga:

20 metų darbo sukakties proga:

25 metų darbo sukakties proga:

30 metų darbo sukakties proga:

„Žaliają savaitę“ praturtino gardūs žemaičių produktai

Vokietijos sostinėje Berlyne visą savaitę šurmuliavo tarptautinė maisto pramonės, žemės ūkio ir sodininkystės paroda „Žalioji savaitė 2014“. Kasmetėje parodoje, kurioje nuolat dalyvauja ir „Zemaitijos pieno“ bendrovė, mūsų šalis pristatoma kaip valstybė, puoselėjanti ekologinį ūkininkavimą, tradicinius produktus, o kartu kaip žemės ūkio ir maisto produktų eksportuotoja.

Šiųmetė „Žalioji savaitė“ nustebino lankytojų gausa. Jų dalyvavo per 410 tūkstančių. O iš viso į tarptautinę parodą atvyko 1650 eksponentų iš 70 šalių.

„Žaliojoje savaitėje“ dalyvavo „Zemaitijos pieno“ l.e.p. generalinis direktorius Robertas Pažemckas, UAB „Čia Market“ direktorė Asta Dovydauskienė, „Zemaitijos pieno“ eksporto vadybininkė Rūta Grimaitė. Produktus pristatė ir jais prekiaavo UAB „Čia Market“ darbuotojos Giedrė Janauskienė, Aušra Opulskienė ir Laura Stončiūtė. Pastaroji ir pasidalino įspūdžiais iš tarptautinės parodos Berlyne.

„Šiomet – pirmieji metai, kai į „Žaliosios savaitės“ parodą vežėme produkciją, skirtą parduoti, ir ją prekiaavome „Zemaitijos pieno“

stende. Džiaugiamės, kad sulaukėme susidomėjimo bei pagyrų gardiems mūsų produktams: kietajam sūriui DŽIUGAS, varškės sūreliams MAGIJA, PIK-NIK plėšomoms sūrio dešrelėms ir t.t.

Garsiausias žemaičių įmonės kietasis sūris DŽIUGAS daugeliui lankytojų nebuvo staigmena, nes Vokietijoje yra keletas parduotuvių, kur jo galima įsigyti. Ne vienas parodos lankytojas teigė, jog esame stiprūs konkurentai net italų sūrininkams. Gurmaniški deriniai su medumi, figų džemu ir įvairių brandinimų sūriu DŽIUGAS nepaliko abejingų.

Tikros varškės glaistyti sūreliai MAGIJA nustebino išskirtinai švelniu skoniu bei aukšta gaminių kokybe.

Labai paklausus buvo „Žemai-

tiškas kastinys“ daug kam neregėtuose moliniuose indeliuose. Jau pirmosiomis dienomis pirkėjai išgraibstė jo didžiąją dalį. Česnakas, pipirai ir kiti prieskoniniai – puiki idėja – itin dera ne tik su karštomis bulvėmis, bet ir pagardina duonos riekelę, – įtaigiai pasakojo lankytojams mūsų bendrovės atstovės. Ir tikrai lankytojai paragavę nenusivylė – pirkė po vieną ar net keletą indelių.

Lietuviškasis stendas, domino tiek vokiečius, tiek rusakalbius atvykėlius, sulaukėme ir anglų, prancūzų, svečių iš JAV dėmesio. Manome, jog paroda buvo sėkminga ir kalbant apie dalykinis ryšius, nes į ją atvyko įvairių šalių verslo elitas, taip pat didžiųjų prekybos tinklų atstovai. „Zemaitijos pieno“ eksporto vadybininkė taip pat turėjo keletą svarbių pokalbių, užmezgė kontaktus.

Džiaugėmės, kad mūsų stendą aplankė ir LR žemės ūkio ministras Vigilijus Jukna. Teiravosi, kaip sekasi, linkėjo didžiulės sėkmės ir gausaus lankytojų susidomėjimo.

Manau, kad paroda įmonei buvo visokeriopai naudinga ir tikimės, jog kitais metais irgi pradžiuginsime Berlyną savo dalyvavimu „Žaliojoje savaitėje“, – įsitikinusi ten pirmą kartą ir sėkmingai dalyvavusi Laura.